

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: **A. M.**, narozený X, státní příslušnost Turecká republika
t. č. v Zařízení pro zajištění cizinců Balková
sídlem Balková 1, 331 65 Balková
zastoupený Mgr. Vratislavem Polkou, advokátem
sídlem Vinohradská 22, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**
odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
sídlem Masarykova 27, 400 01 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 6. 2022, č. j. KRPU-121036-18/ČJ-2022-040022-SV-ZZC,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 23. 6. 2022, č. j. KRPU-121036-18/ČJ-2022-040022-SV-ZZC, jímž bylo rozhodnuto, že se žalobce dle § 124 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 124 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajišťuje za účelem správního vyhoštění a dle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců byla stanovena Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

doba zajištění na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody žalobce, které nastalo dne 22. 6. 2022 v 23.45 hodin.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že od počátku plně spolupracoval s policejním orgánem a doznal se k tomu, že na území ČR pobýval od listopadu 2021 bez platného pobytového oprávnění a bez cestovního dokladu. Žalobce podotkl, že mu nebylo do inkriminované doby vydáno v ČR ani jinde na území EU žádné rozhodnutí o vyhoštění či povinnosti opustit území EU, z čehož je zřejmé, že nemařil žádný výkon takového rozhodnutí. Žalobce konstatoval, že jeho nelegální pobyt na území ČR do zadržení trval pouze jeden den, což by nemělo být důvodem aplikace tak mimořádného opatření, jako je zajištění v tak nepřiměřené délce. Žalobce dále konstatoval, že se na území nikdy nedopustil žádného závažného protiprávního jednání, ani nemařil výkon přechozího rozhodnutí. Sdělil, že na území ČR má bratrance pana A. O., nar. X, který má na území povolen trvalý pobyt a o žalobce se postará, do doby než bude rozhodnuto v dané věci. Žalobce slíbil, že na území ČR již nebude porušovat zákony a bude-li to nutné, vycestuje zpět do země původu.
3. Žalobce nesouhlasil s tím, že jeho zajištění je nezbytné opatření a považoval napadené rozhodnutí za nezákonné, nepřiměřeně postihující jeho základní práva na osobní svobodu, navíc nepovažoval takový postup v jeho případě za nezbytný. Žalobce uvedl, že aplikace § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je nezákonná, neboť ignoruje Litinu základních práv a svobod a odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2009, č. j. 1 As 12/2009-61, a ze dne 22. 7. 2010, č. j. 9 As 5/2010-74. Žalobce zdůraznil, že zajištění cizince musí být podloženo závažnými důvody a může být užito jen ve výjimečných případech, kdy je zjevné, že jiné řešení nepřichází v úvahu. Dle žalobce pouhý nelegální pobyt cizince není dostatečným důvodem pro zajištění a dodal, že policejnímu orgánu byl již předán platný cestovní doklad, tudíž nelegální pobyt v délce jednoho dne byl jediným důvodem pro zajištění. Žalobce upozornil na skutečnost, že se ho netýká ani jedna z podmínek nezbytných ke správnímu vyhoštění, na kterou odkazuje Nejvyšší správní soud ve své judikatuře.
4. Žalobce považoval rozhodnutí žalované za nezákonné a nepřezkoumatelné, což spatřoval v tom, že žalovaná v rozhodnutí pouze konstatovala, že bylo zajištění nezbytné, avšak neuvedla, proč je toto opatření nezbytným pro dosažení účelu správního řízení a z jakého důvodu nelze tohoto účelu dosáhnout jinak. Poukázal rovněž na § 2 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a z toho vyplývající zásadu přiměřenosti.
5. Závěrem žalobce namítal, že se žalovaná nezabývala otázkou, zda by bylo možné dosáhnout účelu správního řízení volbou mírnějšího opatření než je zajištění.
6. Na podporu svých tvrzení poukázal žalobce na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2009, č. j. 1 As 12/2009-61, ze dne 22. 7. 2010, č. j. 9 As 5/2010-74, ze dne 25. 4. 2006, č. j. 4 Azs 235/2005, ze dne 15. 4. 2009, č. j. 1 As 12/2009-61, ze dne 27. 5. 2015, č. j. 8 Azs 20/2015-51, a ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 As 52/2013-34.

Vyjádření žalované k žalobě

7. Žalovaná k výzvě soudu předložila správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž zrekapitulovala skutečnosti zjištěné v předcházejícím správním řízení. Žalovaná

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nesouhlasila s tvrzením, že se žalobce doznal ke svému nelegálnímu pobytu na území ČR od listopadu 2021. Žalovaná uvedla, že považuje žalobcovo tvrzení, že v případě správního vyhoštění by toto rozhodnutí uposlechl a vrátil by se zpět do Turecka za nevěrohodné, neboť se vydal na svou cestu vědomě nelegálně a úmyslně porušoval schengenské předpisy, úmyslně se vyhnul hraniční kontrole při vstupu do EU, a cestoval bez platného cestovního dokladu a oprávnění, takže není žádná záruka, že by zákony a rozhodnutí v budoucnu respektoval. Žalovaná zdůraznila, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí a v něm uvedených skutečností vyplývá, že bude žalobce i nadále pobývat v schengenském prostoru i po vydání rozhodnutí o správním vyhoštění. Vzhledem k jeho chování lze důvodně předpokládat, že by mařil výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Dle žalované je důvod zajištění v souladu se zákonem a odmítla jako důvod zajištění pouhý nelegální pobyt žalobce.

8. K cestovnímu dokladu žalovaná uvedla, že žalobce v žalobě sdělil, že činí kroky k tomu, aby byl k rukám odboru cizinecké policie předán jeho ztracený cestovní doklad, avšak sám žalobce v protokolu ze dne 23. 6. 2022 uvedl, že mu byl cestovní pas při cestě přes Srbsko odebrán. Žalovaná dodala, že doposud žalobcův cestovní doklad neobdržela.
9. Dále žalovaná uvedla, že se v napadeném rozhodnutí velmi podrobně zabývala uložením zvláštních opatření a na straně 2 až 4 jednoznačně dospěla k závěru, že k uložení zvláštních opatření za účelem vycestování dle § 123b a § 123c zákona o pobytu cizinců nelze přistoupit i s ohledem na § 123b odst. 5 téhož zákona, neboť z dosavadního jednání a chování žalobce je zřejmé, že cílem jeho cesty je Spolková republika Německo, kam cestoval za lepším životem, bez cestovního dokladu a oprávnění. Dle žalované byla ochota respektovat případně uložené zvláštní opatření snížena dosavadním chováním žalobce, jeho cíleným a zcela promyšleným záměrem nelegálního vstupu do Evropské unie, kdy jak sám uvedl, byl si vědom, jaké doklady potřebuje k legálnímu pobytu. Tím dal jasně najevo, že nerespektuje právní předpisy, natož pak povinnosti uložené zvláštním opatřením. S ohledem na žalobcovo dosavadní chování považuje žalovaná sdělení žalobce, že již nebude porušovat právní předpisy a v případě nutnosti by vycestoval zpět do země původu, za účelové. Žalovaná zdůraznila, že žalobci není vytýkán pouze nelegální pobyt v ČR, nýbrž i neoprávněný vstup a pobyt v několika státech Evropské unie, kdy se žalobce úmyslně vyhnul hraniční kontrole při vnější schengenské hranici. Žalovaná také konstatovala, že v napadeném rozhodnutí byly podrobně posouzeny možné překážky správního vyhoštění, které byly v době rozhodování o zajištění žalobce známy nebo vyšly najevo, přičemž si žalovaná vyžádala závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince, na jehož základě nebyly shledány překážky k vycestování žalobce. Žalovaná taktéž posoudila přiměřenost dopadu do soukromého a rodinného života žalobce a dospěla k závěru, že vzhledem ke všem okolnostem je zásah zcela přiměřený.
10. Žalovaná také velmi podrobně odůvodnila dobu zajištění žalobce, která činí 90 dní. Pro úplnost žalovaná uvedla, že žalobce požádal dne 30. 6. 2022 v zařízení pro zajištění cizinců o mezinárodní ochranu.
11. Žalovaná uzavřela, že postupovala zcela v souladu s právními předpisy, své rozhodnutí vydala v souladu se zákonem a náležitě ho odůvodnila a navrhla podanou žalobu zamítnout.

Správní spis

12. Ze správního spisu a zejm. z protokolu o výsledku žalobce ze dne 23. 6. 2022 vyplývá, že cílem žalobce bylo Německo, má tam příbuzné, přes Českou republiku chtěl pouze projet a uvedl, že chce zůstat v Německu a do Turecka se již nechce vrátit. K popisu jeho cesty uvedl, že z Turecka letěl do Makedonie, která nevyžaduje vízum. Poté jel autobusem do Srbska, z Bělehradu jel vozem taxi do Subotice, k hraničnímu přechodu poté šel pěšky a přešel přes plot do Maďarska. Dále cestoval do Budapešti, kde nastoupil na vlak a vystoupil v Kolíně, kde si následně opět vzal taxi, a poté byl zadržen. Žalobce uvedl, že žádným cestovním dokladem, vízem či povolením k pobytu nejen pro Českou republiku, ale ani pro Schengenský prostor nedisponuje. V Srbsku mu vzali jeho cestovní doklad, má pouze občanský průkaz a fotografii pasu v mobilu. Žalobce dále uvedl, že má v České republice bratrance, kontakt na něj však nemá, u sebe má finanční prostředky ve výši asi 260 EUR. Do Turecka se vrátit nechce, nemá rád Turecko, chce žít v Evropské unii. Vzhledem k tomu, že je Kurd a zjistili by, že tu byl zadržen, ihned by ho zavřeli.

Posouzení věci soudem

13. O žalobě soud rozhodl v souladu s ustanovením § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaná s tímto postupem výslovně vyjádřili souhlas.
14. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ustanovení § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.
15. Po přezkoumání skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování žalované, dospěl soud k závěru, že předmětná žaloba není důvodná.
16. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců *je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.*
17. Podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců *zvláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“) je*
- a) povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení bytové kontroly,*
- b) složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní*
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“), nebo

c) povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené.

18. Podle § 123b odst. 4 zákona o pobytu cizinců *policie zvláštní opatření za účelem vycestování neuloží, jde-li o nezletilého cizince bez doprovodu nebo o cizince, u něž je zjevné, že má v úmyslu neoprávněně vstoupit na území jiného smluvního státu.*
19. Z jednotlivých žalobních námitek se soud nejprve zaměřil na tvrzenou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaná výslovně neuvedla, proč je zajištění v daném případě nezbytným, pouze konstatovala, že je zajištění nezbytné. Soud konstatuje, že se žalovaná dostatečně ve svém odůvodnění (str. 2) zabývala důvody, proč je zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění opatřením nezbytným. Žalovaná se podrobně zabývala také důvody pro uložení zvláštních opatření (str. 3 a 4). Po celkovém zhodnocení jednoznačně dospěla k závěru, že k uložení zvláštních opatření za účelem vycestování dle § 123b a § 123c zákona o pobytu cizinců s ohledem § 123b odst. 5 téhož zákona nelze přistoupit. Soud proto považuje tuto námitku za nedůvodnou.
20. Při svých úvahách, zda žalovaná správně postupovala, když neuložila zvláštní opatření místo zajištění žalobce, vycházel soud rovněž z rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2014, č. j. 9 Azs 192/2014-29, a ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 As 52/2013-34 (dostupné na www.nssoud.cz), z nichž vyplývá, že má-li být využito mírnějších prostředků než zajištění, a to zvláštních opatření, musí být dán předpoklad, že cizinec bude se státními orgány spolupracovat. Dále soud vycházel z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2017, č. j. 10 Azs 283/2016-31, v němž je uvedeno: „*Uložení zvláštních opatření proto musí být upřednostněno před zajištěním. Zároveň však uložená zvláštní opatření musí být skutečně účinná. NSS dovodil v řadě rozhodnutí, že volba mírnějších opatření, než je zajištění cizince, mezi něž lze řadit také zvláštní opatření za účelem vycestování cizince, je vázána na určité předpoklady. Cizinec musí být schopen splnit povinnosti plynoucí ze zvláštního opatření a zároveň nesmí existovat důvodná obava, že by uložením zvláštního opatření byl ohrožen výkon rozhodnutí o správním vyhoštění. Předpokládá se, že cizinec bude při realizaci tohoto opatření se správními orgány spolupracovat a případnému výkonu správního vyhoštění se nebude vyhýbat. Pokud zde existují skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec bude případný výkon správního vyhoštění mařit, nelze dle § 123b odst. 3 zákona o pobytu cizinců přistoupit ke zvláštnímu opatření za účelem vycestování cizince.*“
21. Ve věci není sporu o tom, že žalobce žádným cestovním dokladem, vízem či povolením k pobytu nejen pro Českou republiku, ale ani pro Schengenský prostor, nedisponoval. Žalobce nelegálně cestoval přes území České republiky, vyhnul se kontrole na vnější hranici Schengenského prostoru, do Evropské unie se dostal tím, že přešel plot. Nic nenasvědčuje tomu, že by si žalobce mohl jakkoliv adekvátní finanční prostředky na území České republiky opatřit. Kontakt na svého bratrance žalobce nemá, a z ničeho nevyplývá, že tento je ochoten či schopen žalobci poskytnout dostatečné zázemí. Z výpovědi žalobce se naopak podává, že by po propuštění ze zajištění opět (nelegálně) směřoval na území Německa. Za této situace je zde důvodná obava, že by žalobce se správními orgány nespolečně pracoval a případnému správnímu vyhoštění se vyhýbal. Podmínky pro uložení zvláštního opatření tak nebyly v případě žalobce dány a žalovaná postupovala ve věci zcela

správně. Žalobce tedy naplnil podmínky pro zajištění podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

22. S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. Současně dle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalované žádné náklady nad rámec její úřední činnosti podle obsahu správního spisu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 5. srpna 2022

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce